

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. VI. Quantum oporteat sequi Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

Pater tuus est, non inimicus tuus; qui patitur pro te inimico, non pro pecoribus campi, aut pro suâ salute, loco tui, non pro se, acerbissimum omnium supplicium crucis, in omnibus membris vulneratus, non dolorem tantum aliquem capitis, aut stomachi; quia tibi & mundo benefaciebat, non quia vrbes incendit; publicus in die festo, & in monte, cum duobus latronibus, quasi dux eorum; non reclusus, & clanculum; omnium odio, opprobrio & plausu, ut illi soli, qui est misericordia ipsa, defecerit misericordia hominum. Libenter nihilominus & amanter patitur, non inuitus, non iratus, non querulus, quia pro te; à suo populo, non à Barbaris & Scythis; per triginta & tres annos, non per unam horam. Compatere ergo IESU, nec irrita hæc omnia facias: cessa peccare, incipe IESUM imitari: ut multum proficiat tibi passio sua, fiat imitatio tua.

CAPUT VI.

Quantum oporteat sequi Christum.

NON tentat nos Deus, cum in difficultatibus posuerit salutem nostram. Carum illi esset, siquidem tanta fecit & pertulit, ut eum imitemur. Dicta hominis in potestate constituti habentur pro lege, & adimpleri debent:

debet: facta Dei cur non sunt obseruanda?
 Qui ponit cor Christi dolorosissimū & hu-
 mile vt signaculum super cor suū, ponat et-
 iam super brachium suū, vt imitetur eum
 cui condolet. Dilectio non est mollis, sed for-
 tis; & amantem Dei, mors Christi excrucia-
 bit per compassionem, & æmulationem.
 Dura est imitatio IESV: aliqui perinde vt in-
 fernum odio habent; sed non possumus me-
 liora charismata æmulari. Ne timeas falli,
 cū crucem pro deliciis, opprobria pro ho-
 noribus, nuditatem pro opibus suadet; sum-
 ma veritas est. Sapientia æterna & intellectus
 diuinus ita consuluit, ita iudicauit expedire.
 Ne diffidas, summa Bonitas, summa Poten-
 tia est; his tamen rebus te redemit: iisdem
 opus est perficias saluationem tuam: iisdem
 instrumentis opus istud incipitur, & perfici-
 tur: per hæc Christus ascendit in cælum; &
 membra non decet aliā viā ire, nisi quā it &
 ducit caput. Non sunt venena: ipse Christus
 sanctificauit & libauit prius: imò vt parum
 transfiret ad nos, totum ferè calicem labo-
 rum & dolorum hausit; & tamen viuit in æ-
 ternum, & ad dexteram Dei sedet. Quomo-
 do non operiet confusio faciem tuam, dum
 videns Christum maledictum ab omnibus,
 tu velis laudari? videns genuflexum ad pedes
 Iudæ, tu extollaris super maiores? videns si-
 tientem,

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. II. 159
tientem, & carentem aquâ, tu cupias abundare & deliciarî?

Magna gloria est serui, sequi Dominum suum. Imitatio Christi non solum necessitas est, sed dignitas: iam in hoc maxima pars difficultatis tollitur, & aliarum sufficiens pretium datur. Si gloria est imitari Christum, iam non erit arduum ferre contemptus & opprobria hominum. Siquidem istud honos erit summus: non est contemptus, ubi contemni est dignitas. Pro gloriâ quoque verâ carere voluptatibus & superfluis diuitiis, non est difficile: nam mundani & Ethnici plus fecerunt, & abstinuerunt necessariis pro gloriâ falsâ. Pudeat nos, quod fuerint quidam Barbari tam fidi & amantes Regis sui, ut si Regi deessent oculi, ipsi se excæcarent; si deesset manus, ipsi pariter sibi abscinderent dexteram; & hac fide in reliquis imitatores Regis sui essent: cur in minoribus non imitatur Regem gloriæ qui vocatur fideles? Si Christus solum dixisset quid faciendum esset, licet ipse non fecisset, deberemus exequi: quantò magis, cum ipse primus fecerit, & fecerit ut nos faciamus; & non tantum dixit, sed laudauit & beatas prædicauit afflictiones? Si Propheta aliquis simpliciter dixisset, non haberemus excusationem: quantò minùs, cum ipsa Sapientia Prophetarum & os Dei
exagge-

exaggerauerit, & in se perfecerit? Non dixit IESVS verbum otiosum; quantò minùs tot laudes & beatificationes pauperum & afflictorum? quantò minùs tot opera otiosa fecit? Si non oporteret nos pati, exemplaris vita IESV otiosa fuisset, & superuacaneus eius rigor nobis, qui charitate illius, qui superabundanti pretio redemit nos, non moueremur, & tanto exemplo non doceremur ad amandum eius imitationem, & odio habendum peccatum & gustus sensuum. Anne vanè voluisset Deus affligi suum Vnigenitum, si nihil referret facere quæ ipse fecit, vt quos præsciuit & prædestinavit, fierent conformes imaginis Filij sui, vt sit ille primogenitus in multis fratribus? Non est Deus impius, vt sine causâ gauderet tam atrociter sæuire in Vnigenitum dilectum. Animalia fera & crudelia, sunt erga fetus pietissima: quomodo Deus clementissimus & misericordissimus in Filium fuisset crudelis & tyrannus, si necesse nobis non esset pati? Peccata nostra non requirebant tantos cruciatus, vt redimeremur; superabundabat vna gutta, non dicam cruoris, sed sudoris IESV: requisivit ergo illam tormentorum atrocitatem, vitæq; austeritatem, necessitas nostra imitandi Christum, & patiendi, quæ est regia cæli via. Aut Deus atrox & impius est; aut summè necessarium est nobis,

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. II. 161
bis, humiles, afflictos, inopes esse, habere
æstimationem diuinæ charitatis & contem-
ptum nostrum.

Nemo iter cæli nouit, qui non ambulauit:
nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit
de cælo CHRISTVS IESVS; & qui per viam,
quam ille monstrauit, incedit. Incognita via
erat, nec potuit alius indicare melius quàm
IESVS qui nouerat illam & ambulauerat. Non
fecit IESVS, vt aliqui rustici solent; qui digito
aut narratione ostendunt viatoribus iter, ipsi
tamen sedent & manent domi quieti, nec sol-
liciti sunt deinceps, an errent rursus viatores:
nam præterquam verbo docuisset semitam
cæli, ipse præit & præducit nos ne erremus.
Dic mihi, si certi fuissetis, vt modò sumus,
de gaudiis cælestibus, pedibusque foret opus
peruenire ad illa, nec aliud requireretur ad
consequendû, nisi scire viam omnino ignora-
tam, & aliquis illâ annuntiaret nobis; quis ef-
set qui non se accingeret ad iter, quantumuis
salebrosû & difficile esset, præcipuè si ille qui
demonstraret semitam, vellet comitari nos
& præcedere? Cur igitur Christo non credi-
mus, & sequimur? ane putamus erraturos
nos sapientiâ Dei duce? ane putamus peri-
turos præeunte Salvatore? Minimè. Secu-
ram nobis viam monstrauit Christus, & præ-
cessit ipse: tam certa est, vt etiam si moria-
mur

L

mur

mur in illâ, ipsum periculum & interitus sit certior semita: quin si amares Christum, non dubitares mori cum illo. Non amat Christum, qui non imitatur: nam virtus amoris est assimilatio. O quis verè diceret, Viuo ego, iam non ego, sed viuit in me Christus; mortificationem IESV in corpore meo circumferens, & in corde inferens!

Si igitur amas Filium Mariæ, & vis tabernaculum Dei fieri vt illa fuit; inspice & fac secundùm exemplar, quod tibi in monte Caluariæ monstratum est, totamque vitam IESV respice: ipse elegit contemptus viuere, & mori: derisus fuit, reputatus cum iniquis, non solùm vt idiota, sed vt fatuus habitus: vt seruus vilis verberatus, vt scelestissimus omni crudelitate punitus: ipse honorem temporalem, si deferebatur vltro, fugiebat: nullum non conuitium sustinuit: Samaritanus, idololatra vocatus fuit, dæmoniacus, pseudo-propheta, seductor, gulosus, vorator, & potator vini, blasphemator, transgressor legis: creditus conspirator & proditor patriæ, peccatorum amicus. Quæ creatura potest dici, cui non se humiliauerit? Humiliauit se Angelis: quid opus erat vt veniret Angelus ad confortandum illum qui Deus erat, cum verbo suo posset destruere Vniuersum? quid opus fuit dicere, Angelorum legiones posse illum

illum vindicare, & resistere comprehensoribus suis, quasi ipse non posset? ieiunus & famelicus quid opus erat ut acciperet cibum & velut eleemosynam ab Angelis, cum ipse posset lapides in panes conuertere? Humiliauit se hominibus, Matri & Iosepho obediens. Humiliauit se impiissimis Principibus, Herodi, Cæsari, Caiphæ, Pilato, iniusta mandata adimplendo, oneribus & iudiciis eorum parendo. Humiliauit se hominibus vilibus & seruis, ut Malcho, carnificibus, & aliis. Humiliauit se creaturis omnibus, patiens in se sæuire frigus, æstus, ferrum, crucem, spinas, arundines, sputa. Subiecit se denique dæmonibus: traditus est in horâ passionis potestati tenebrarum, & passus est duci se à diabolo super pinnaculum templi. Nulla est creatura, à sublimiori usque ad viliores, ab optimâ usque ad pessimam, cui non se subiecerit Creator pro me: & qui omnia fecerat, & Dominus vniuersorum fuit, nihil voluit habere ut me haberet: nullum prædium possedit, nullos redditus habuit: de eleemosynis tantum accipiebat minora necessitate: ut mendicus vestitus incedit, non ut Philosophus, aut Doctor, aut Nobilis: inops etiam à veris amicis fuit, ut nullius fauore vna alapa dimissa illi fuerit: suo Regno & Principatu se expoliauit, se ipso suam maiestatem occultas.

In quantum Deus quoque, similia documenta humilitatis dedit. Humillima est tremenda illa infinitudo & omnipotentia Dei: elegit enim Diuinitas, propter hominem, quæ magis laboriosa videntur, & minùs honorifica. In creatione noluit facere hominem, sicut fecit cetera, iubendo voce vnica tamquam Dominus, sed velut seruiendo & laborando manibus suis, ac si seruus & figurus esset. In Redemptione quoque noluit redimere nos, vt poterat, assumendo aliquam honoratam & sublimem naturam vt Seraphim; sed viliozem omnium naturam rationalium qui infamati & ignobiles erant ob scelus primi Parentis, in se ruinosam & caducam. In glorificatione, cum nos satiabit gloriã Maiestatis suæ, & vt summus Dominus remunerabit, ministrare vt seruus dicitur. Verè enim filius Dei est Christus, qui mores Dei imitatus est & docuit. Agnoscens suum humilitatis spiritum in Christo, meritò dicit Pater: Ecce seruus meus, suscipiam eum, dedi spiritum meum super eum. Nihilominùs nos qui Christiano nomine gloriamur, & filij Dei volumus esse, fugimus hæc quæ amavit Christus Filius Dei. Quo alio maiori odio prosequeremur paupertatem, humiliatorem, crucem, si Christus præciperet nobis sub interminatione inferni odisse illas, quàm modò

modò horremus , cùm promiserit pro illis gloriam ? Ita audimus mendacia verba mundi, ita obedimus suggestionibus diaboli , ac si pro nobis crucifixus satanas fuisset : ita auersamur vitam , & consilia Christi negligimus, ac si fatuus quidam & ridiculus amens in foro effutiisset.

Si Rex terrenus multò minora offerret militibus suis, eum omnes , etiam pro paruo stipendio , sequerentur per rupes & niues ; præsertim si parem habitum, victum , habitationem illis cõcederet, ac ipse Rex vteretur, iam etiam sine stipendio sequerentur Regem ob solum pudorem : & nos nec ob amorem, nec pudorem , nec timorem, nec lucrum , concitatur ad sequendum Regem Regum & Dominum Dominantium. O si tam fidelis Christo essem , vt Ionathæ fuit adolescens armiger suus ! fac omnia, dixit , quæ placent animo tuo ; perge quò cupis , & ero tecum vbi- cumque volueris. per scopulos , per mucrones , per hostium arma irruit, ne iret solus filius Regis. Ascendit autem Ionathas manibus & pedibus reptans , & armiger eius post eum. Quomodo Christum relinquimus torcular calcare solum , & nemo est qui cum eo societur in passionibus & laboribus ? non est tam formidabile quod pro Christo pati communiter continget , ac fuit quod armiger ille

aggressus est pro Ionathâ. Quis miles relinqueret Regem suum in medio hostium exercitu, & sanus & lætus auderet redire domum, & non potius mallet cum illo cadere? cur nos relinquimus Christum solum? Ipse iure queritur: Torcular calcaui solus, & de gentibus non est vir mecum. Etiam si nullius auxiliij futurus miles esset, nullaque ex societate illius utilitas sequeretur, non debet deserere Regem: quid erit, cum tanta utilitas tibi sit, & Regi Regum CHRISTO IESU consolatio passionis suæ, & finis eius intentus, qui est imitatio sua? Aut opus est deponere nomen Christiani, aut assumere quæ Christianum faciunt. Si sequi Christum nolis, dic quem secuturus es? necesse est, ut sequaris diabolum principem huius mundi. Talem ducem fugit, qui insistit vestigijs IESU; ut deberet id facere solum ut fugeret: talem ducem sequitur, ut deberet sequi, etiam si alium malum non fugeret; quanto potius cum hæc duo copulantur, sequi optimum, fugere pessimum; sequi Deum, fugere satanam?

Malitia nostra solum est, quod non faciamus quæ Christus docuit & fecit: nemo potest se excusare quod non possit: iis rebus posita est nostra saluatio & perfectio quas quiuis posset habere: pauper quisque potest esse: patientes omnibus licet esse: non ambire honores in manu

nu

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. II. 167
nu est cuiusque. Hæc est sapientia & amor
Dei, ut ea elegerit, quæ omnibus paterent, &
sine labore possent obtinere. Neminem ex-
cludit à suo Regno; & nemini voluit deesse,
quæ ad consequendum illud opus essent. Si
in diuitiis, honoribus, voluptatibus consti-
tueret salutem nostram, plures quàm modò
damnarentur: nam pauperum, ignobilium
& afflictorum numerus est innumerus, &
tunc esset maior; nam quò plures vellent es-
se diuites & felices, pauciores forent. Quid
iam dicam tibi, si non vis amplecti paupertatem,
humilitatem & crucem IESV, nec vides
immensum bonum quod est in imitatione
eius, nisi quòd hoc est quod dicit ipse, Qui
sequitur me, non ambulat in tenebris? Tu il-
lud non vides, quia ambulas in tenebris, dum
non sequeris IESVM.

CAPVT VII.

*Quòd patienter ferendæ sint necessitates
& ærumnæ à Deo immissæ.*

SI non vis sequi Christum, saltem ne fugias
illum: si non audes imitari, cur audes re-
pugnare, & contemnere eius similitudinem?
intolerabilis inuerecundia est & miserabilis
cæcitas, cum superabundans charitas Dei
adeò beneficentissima aliquibus sit, ut illos

L 4

etiam